

धियासितम् । तैजसैः कांक्षपातैर्वा शङ्केनाथ प्रदाययेत् ।
यदीयते देवताभ्यो गन्धपुष्पादिकं तथा । अर्घपात्र-
स्थितैस्तोयैरभिषिच्य ससुतृमृजेत् । नैवेद्यं दक्षिणे वा मे
पुरतो वा न पृष्ठतः । दीपं दक्षिणतो दद्यात् पुरतो वा न
वामतः । वामतस्तु तथा धूपमघ्रे वा न तु दक्षिणे । निवे-
दयेत् पुरोभागे गन्धपुष्पञ्च मूषणम्” नरसि० पु० ।
“कार्पासं सर्वतोभङ्गं दद्यात् सर्वेभ्य एव हि । नैकान्त-
रक्तं दद्यात्तु वासुदेवस्य चेलकम् । तत् पूर्वं पूजयित्वैव
मन्त्रैर्देवाय चोत्सृजेत् । निर्देशं मलिनं जीर्णं छिद्रं
गालावलिङ्गितम् । परकोयं चाणुदटं सूचीविद्धं तयो-
षितम् । उपक्रेशं विधूतञ्च श्लेष्ममूलादिदूषितम् ।
वर्जयेत् स्त्रोपयोगे च यज्ञादावुपयोजने” । (उपक्रेशं
क्रेशेन सह वापितम्) । “पताकाध्वजवस्त्रादौ सूतं वस्त्रं
नियोजयेत् । यैवेयकादि संसृतां सोवर्णं राजतञ्च वा ।
निवेदयेत् देवेभ्यो नान्यतैजससम्भवम् । पावसः पान
पात्रञ्च गण्डुको गृहमेव च । पथ्यङ्कादि यदन्यञ्च सर्वं
तदुपभूषणम्” । गन्धविशेषो गन्धशब्दे वक्ष्यते ।

उपचारच्छल न० वाद्युक्त वाक्यस्य तत्तातात्पर्याविषयार्थान्तरप-
रत्वकल्पनेन कलात्मकासदुत्तररूपे दूषणभेदे । कलस्य सामान्य-
लक्षणविभागोपचारलक्षणोदाहरणानि गौ० सू० ६८ त्थोर्दिशि-
त्तानि यथा । “वचनविघातो ऽर्थविकल्पोपपत्त्या च्छलम्”
सू० । “अर्थस्य वाद्यभिमतस्य योविकल्पोविरुद्धः कल्पो अ-
र्थान्तरकल्पनेति यावत् तदुपपत्त्या युक्तिविशेषेण योवचनस्य
वाद्युक्तस्य विघातोदूषणं तच्छलमित्यर्थः । वक्तृतात्पर्याविष-
यार्थकल्पनेन दूषणाभिधानमिति फलितं तात्पर्याविषयत्वं
विशेष्ये विशेषणे संसर्गे वा यथा नेपाळादागतोऽयं नवक-
म्बलवत्त्वादित्यत्र नवसंख्यापरत्वकल्पनयाऽसिद्धाभिधानं,
प्रमेयं धर्मत्वादित्यत्र पुण्यत्वार्थकल्पनया भागासिद्धा-
भिधानं, वङ्गिमान् धूमादित्यत्र धूमावयवे व्यभिचाराभि-
धानम्” इ० । “वृत्तिविधं वाक्यं सामान्यच्छलमुपचार-
लञ्च” सू० । “धर्मविकल्पनिर्देशेऽर्थसङ्गावप्रतिषेध उपचार-
लम्” सू० । “धर्मशब्दस्यायेन सम्बन्धस्तस्य विकल्पो द्विविधः
कल्पः शक्तिजन्यान्यतरूपस्तथा च शक्तिजनयोरेकतर-
वृत्त्या प्रयुक्ते शब्दे तदपरवृत्त्या यः प्रतिषेधः स उपचार
च्छलं यथा मञ्जाः क्रोशन्ति नीलोषट् इत्यानौ मञ्जुस्या
एव क्रोशन्ति न तु मञ्जाः, एवं षट्स्य कथं नीलरूपाभेदः,
एवं षट् नित्य इति शब्दा प्रयुक्ते अमुकस्मादुत्पत्तेश्च
अथ नित्य इति प्रतिषेधोऽप्युपचारच्छलम् । वाद्यभिप्रेता-

र्थस्यादूषणेन कलस्यासदुत्तरत्वम् । न च श्लिष्टलाक्षणिक-
प्रयोगाद्वादिन एवापराधः स्यादिति वाच्यं तस्यार्थबोधक-
तया प्रसिद्धस्य शब्दस्य प्रयोगे वादिनोऽनपराधात् अन्यथा
पर्वतोवङ्गिमानित्युक्ते पर्वतोऽयं कथमवङ्गिमानित्यादिदू-
षणेनाहुमानाद्युच्छेदः स्यात्” ।

उपचार्य ति० उप+चर-कर्मणि गत्यत् । १। सेवनीये २ चिकित्सा-
नीये च भावे गत्यत् । ३ चिकित्सायां हेम० ४ सेवायाञ्च न० ।
उपचित् ति० उप+चिनोति देहम् उप+चि-क्तिप् । देहवर्द्धके
स्त्रीपदादौ “नाशयित्वा बलासस्यार्थं उपचितामसि”
यजु० १२, ६७ । “उपचितः अयुधगुडुस्त्रीपदादयः”
वेददी० ।

उपचित उप+चि-क्त । १। सृष्टे “मृगययोगवयोपचितं वनम्”
रघुः । २ दिग्धे च मेदि० । श्लेषनादिना वर्द्धयित्वा निदिग्धे
अनरः ४ समाहिते हेम० ५ सञ्चिते च “प्रयतत्वा-
होपचितमशुभं नाशयतीति प्रायश्चित्तम्” हारीतः ।
“उपचितं सञ्चितम्” प्रा० त० रघुनन्दनः । [३ उच्यते च ।

उपचिति स्त्री उप+चि-चाय-चिभावे वा भावे क्तिन् । १। इदौ
उपचित न० “उपचितमिदं ससंज्ञगौ” इ० २० । उक्ते
१। समष्ट्यवर्णवृत्तभेदे । “विषमे यदि सौ सलगा दले भौ गुजि
भादुगुरुकावुपचितम्” ततोक्ते अर्द्धसमे २। वर्णवृत्तभेदे च ।
३। इतराद्रघुत्वभेदे “चितोपचितौ चित्वाङ्काश्चित्वाङ्कदश्च
ह” इतराद्रघुत्वनामकथने । भा० आ० ६७ अ० ।

उपचित्रा स्त्री उपगता चित्रं वर्णम् चित्रां वा । मूषिकपण्याम्
(उन्दुरकानि) अमरः चित्रातारासमीपस्थायां २। स्त्रातौ
३। हस्तायाञ्च । राशिवक्त्रे तयोश्चित्रात्तुगतत्वात्तथात्वम् ।
४। दन्तोद्वेजे राजनि० “द्विगुणितवसुलपुत्रचलष्टतिरिह”
इत्युपक्रम्य “वाणाष्टनवसु यदि लक्षित्वा उपचित्रा नवमे
परवुक्ते” इ० २० । उक्ते षोडशमात्रात्मके ५। मातावृत्तभेदे च ।

उपच्येय ति० उप+चि-कर्मणि यत् । अङ्गुशादिना विनाश
चयनीये पुष्पादौ ।

उपच्छन्दन न० उप+च्छि-णिच् भावे ल्युट् । सान्त्वेन प्रा-
र्थने (फलदाने) “तथा निवेदितस्य नरपतिरसुभिर्मा-
नुषियोज्य उपच्छन्दनैरेव स्वं ते दापयितुं प्रयतिष्यते”
दशकु० । २। उपमन्त्रणे च “उपमन्त्रणमुपच्छन्दनमिति”
सि० कौ० ।

उपच्यव पु० उप+च्युङ्-गतौ भावे अप् । गृह्णात् निर्गमे ।
“यत्र नार्थपच्यवमुपच्यवञ्च यिजते” ऋ० १, २८, २ ।
“शालाङ्गानिर्गमनमुपच्यवम्” भा० ।